VLADIMÍR HIRSCH (*3.července 1954, Benešov) je český skladatel, instrumentalista (klávesové nástroje) a zvukový designér. Je autorem konceptu, který nazývá "integrovanou" hudební formou, spojující soudobou vážnou hudbu s hudbou dark-ambientní, industriální a elektronickou s cílem jejich sjednocení v organický celek s významově rovnocennými úlohami jednotlivých prvků a nadžánrovým přesahem. Kompoziční styl Vladimíra Hirsche je charakterizován polyvalentní architektonikou a alchymistickou prací se zvukem, využívající především digitální techniky k rozšíření akčního potenciálu výrazových prostředků. Jeho hudba se vyznačuje temnou, mysteriozní, kosmicky rozepjatou i tenzní a bouřlivou atmosférou.

Hirschovo skladatelské dílo je reprezentováno především rozsáhlou sbírkou sólových prací, v první řadě konceptuálních či tématických alb, dále pak symfonických a koncertních skladeb, poměrně širokého spektra kompozic pro klavír a varhany, liturgické hudby, rockové a jazzové produkce, z větší části založené na principech základního skladatelova konceptu, několika netradičně epických suit a výjimečně též scénické a filmové hudby. Vladimír Hirsch též ovšem je či byl vůdčí osobností souborů či projektů SKROL, AGHIATRIAS, LUMINAR AX, SUBPOP SQUEEZE, TIRIA, ZYGOTE a (DER) MARABU, příležitostné spolupráce nevyjímaje.

Vladimír Hirsch komponuje od roku 1969, kdy jako klavírista a varhaník začínal drobnými skladbami pro tyto nástroje, inspirován barokem, romantismem a klasicismem, nicméně až v roce 1972 zaznamenává svůj první opus „Preludium a-moll“. Je současně výrazně ovlivněn rockovou a jazzovou hudbou, proto jeho skladby od samého počátku obsahují i tento prvek, což se stává předobrazem filosofie jeho pozdější tvorby ve smyslu jejího žánrového přesahu.

Dlouhou dobu a to zcela mimo veřejnou prezentaci se věnuje art-rockovým a jazz-rockovým experimentům až do roku 1986, kdy společně s baskytaristou Tomášem Hadravou a bubeníkem Josefem Škodou zakládá post-punkovou skupinu MARABU, jejíž oba zmínění rytmici navazují na jimi adorovaný atonální funk skupiny Gang Of Four, patřící též mezi oblíbené hudebníky skladatele. Vladimír Hirsch a později kytarista Janis Georgiu přináší novou složku melodicko-harmonickou i širší teoretickou výbavu, měnící program skupiny na více původní. Též díky angažmá frontmana, zpěváka Samíra Hausera s punkovým hlasovým projevem připomínajícím Jello Biafru, se skupina stává v lokálních podmínkách, kde dominuje obliba “undergroundu“ (Plastic People ad.) neobvyklou konstelací. Kompletuje koncertní program, s nímž poprvé veřejně vystoupí v roce 1987. Současně nahrává demosnímek MARABU I., který je však současně i labutí písní tohoto seskupení, které končí v lednu roku 1989 díky emigraci některých členů, aby po dalších dvou letech skupina pokračovala v činnosti, avšak v obměněném složení a s odlišným zaměřením.

Současně se vznikem a veřejnou prezentací skupiny se Vladimír Hirsch soustřeďuje ještě intenzivněji na systematickou sólovou kompoziční tvorbu v oblasti vážné hudby s vlivy rocku a ambientu se zaměřením na hledání vlastních skladebných postupů. Základním počinem v tomto směru je space-ambientní projekt s názvem SYNTHETICS-THEMES (1987), první svébytná a koncepčně ucelená práce, opouštějící dosavadní skladatelské a hráčské rutiny, kde některé z tracků jsou i tématickou bází pro tehdejší tvorbu skupiny Marabu. V tomto duchu skladatel pokračuje symfonickou prací pro syntezátory (viz níže) a cyklem varhanních skladeb se syntetickými atributy a rockovými vlivy s názvem ORGAN PIECES, kompletovaným v roce 1991.

V průběhu dalších let Vladimír Hirsch postupně vytváří svůj pracovní model jak v tónorodých principech, tak v kompozici i orchestraci, se vzrůstajícím úlohou primárně nehudebních komponent a jejich přeměnu v plně hodnotnou součást skladby, využívaje nejprve analogovou, posléze pak digitální techniku ke spojení odlišných prvků do organicky živého tvaru. Industriální zdroje zvuku, ambientní struktury a terénní nahrávky jsou muzikalizovány a naopak - původní zvuk nástrojů, především z obsazení klasického orchestru, je přizpůsobován novým designem tak, aby všechny jednotlivé složky instrumentace spolu přirozeně existovaly coby neoddělitelné součásti jednoho celku. Jakkoli obtížně odlišitelné v detailech, celkové vyznění činí postupně rukopis skladatele relativně snadno rozpoznatelným.

V roce 1990 Marabu opět ožívají, pozměňují název na DER MARABU a současně jak sestavu (Vladimír Hirsch - klávesy, sampler bass, zpěv, Michael Kureš - kytara, Josef Škoda - bicí) tak cíle, nacházejíce postupně vlastní stylovou alternativu s vlivy slovanské moderní klasické hudby 20.století a deklarují se jako „dark-core“, resp. „Slavonic dark core“. Nahrávají demosnímky, soustředěné posléze po letech na albu 1991 & DEAD MUSIC. V těchto letech často vystupují na domácí scéně, kde za nejúspěšnější lze považovat vyprodaný koncert v Rock Café Praha v roce 1992, který inicioval i posléze realizovaný zájem ze zahraničí. Na přelomu roku 1993 a 1994 nahrávají album CRUCI-FICTION, které se stává nejvíce původním produktem v historii formace.

V následujících dvou letech, poznamenaných mnoha personálními obměnami a postupujícím koncepčním nesouladem v samotném jádru souboru, završila skupina ve finálním seskupení (Vladimír Hirsch-klávesy, Martina Sanollová-zpěv, Karel Janků-baskytara, Miroslav Ondrýsek-kytara, Igor Navratovič-bicí, Tom Saivon-texty, produkce) svou existenci několika koncertními provedeními v létě 1996 a posléze i studiovou nahrávkou alba ALL OF US WILL FALL AWAY na podzim téhož roku, kde roli bicích nástrojů přebírá počítačová technika díky spolupráci s pozdějším instruktorem skladatele v oblasti digitálních hudebních programů Tomášem Sedláčkem. Album demonstruje situaci uvnitř skupiny a přes přítomnost témat či jejich

částí, které lze považovat za zdařilé působí předimenzovaně jak v minimalistické konstrukci dlouhometrážních skladeb, tak v některých případech i svou instrumentační přesyceností.

Vědom si nevyhnutelně doznívající existence Der Marabu a pln představ o nových dimenzích tvorby, formuje mezitím (od podzimu roku 1995) skladatel zcela nový soubor s názvem SKROL, který reprezentuje trojice Vladimír Hirsch (autor hudby, klávesové nástroje, počítačová technika, samplery, zpěv), zpěvačka MARTINA SANOLLOVÁ a nehrající člen, zvukový designér, textař a manažer TOM SAIVON.

SKROL vychází od samého počátku své činnosti z pozitivních výsledků produkce Der Marabu, coby rockového, ale standardu se již výrazně vymykajícího hudebního útvaru, založeného na původních skladebných principech s programovými vlivy neoklasickými. Tato cesta je v tvorbě Skrol směrována k výraznější úloze soudobé hudby klasické jak svým nástrojovým arzenálem, tak rozvinutím jeho zvukových možností (syntezátory či samplery, kde Hirsch pracuje s rozličnými podobami klasických nástrojů) v rámci jejich integrace do arteficiálních struktur, při současném zachování bazálních rockových schémat a písňové formy, v tomto případě martial-industriální povahy. Emocionálně vypjatá atmosféra a naléhavost výpovědi je přitom jednou ze základních charakteristik této tvorby. SKROL se pokouší dosáhnout přirozeného sepětí alternativy vážné hudby s prostředím postindustriální kultury a vytvořit tak v návaznosti na osobní směřování autora projekt, formovaný v duchu jeho konceptu, který nazývá INTEGROVANOU HUDBOU. V průběhu roku 1996 jsou Hirschem připraveny dva studiové projekty, soubor se poté poprvé představuje koncertně v březnu 1997 v pražském paláci Roxy.

Od počátku existence SKROL až do roku 1999 vytvořil Hirsch pro soubor celkem pět kompaktních instrumentálních předloh - SIMPLICITY OF HERESY (remaster této sólové verze vydán v roce 2005), INSOMNIA DEI, THE FALL VERIFIED, DANCES & MARCHES a NEW LAWS/NEW ORDERS, z nichž některé byly v instrumentálních verzích samostatně vydány i jako jeho sólové práce.

SIMPLICITY OF HERESY je suita epického charakteru na religiozní téma. Ve velké míře je zde využito syntetických podob smyčců, dechů, klasických varhan, preparovaného klavíru a bicích nástrojů v atmosféře, která na rozdíl od dalších prací SKROL tvoří jen jakési pozadí skladeb. Ideová spřízněnost se skladatelskými vzory je v několika skladbách patrná, nepřerůstá však rámec respektu. Strohé rytmy dodávají hudbě neúprosnosti, jíž potencuje používání instrumentálních smyček jako podkladu. Ostinátní charakter má být kontradikcí nad ním se rozvíjejících melodických témat. První verze studiové úpravy projektu s názvem „Hereticon“ z roku 1997, obohacuje původní Hirschou suitu spirituální povahy o výraznější rozměr fyzický díky

bohatší instrumentaci, ale především vokálním partům, umocňující výpověď emocionální vypjatostí výrazu. Prostor této podoby projektu dotváří aktivnější ambient v podobě neinvazivní klenby, ve které vlastní děj probíhá. Konečná verze alba HERETICAL ANTIPHONY z následujícího roku je výsledkem dalšího zvýraznění atributů projektu, a to především větší pestrostí partikulárních aditiv i úlohou mužského vokálu, který zde plní funkci „alter ego“ hlavnímu vokálu ženskému. Zkrácením metráže sice ubylo na epičnosti, ale bylo dosaženo vyššího stupně naléhavosti sdělení. Negativním rysem nahrávky je nedokonalá technická studiová realizace, která se pro Hirsche stává důvodem snahy o pokud možno co největší nezávislost na vnějších spolupracích tohoto typu. Album bylo vydáno na CD v srpnu 1999 německým nakladatelstvím M.D.Propaganda.

Přísně konceptuální INSOMNIA DEI je výrazně agresivnějším a militantním albem, kde intenzita a strukturalita mas zvuku, resp.integrace instrumentace a arteficiálních zvukových struktur vytváří pocit naprosté fyzické plnosti. Kontrast mezi agresivní bází hudby a nad ní nesoucími se melodiemi spolu s emocionálně rozdílnými charakteristikami obou vokálů (éteričnost, mystičnost i extatičnost hlasu ženského proti agresivitě hlasu mužského) vytváří působivou dialektiku sdělení ve smyslu věčné oscilace mezi ideou a realitou. Velmi podobného efektu dociluje soubor i střetem výrazových charakteristik v rámci vlastní instrumentace. Ve vlastní myšlence projektu je tradičně přítomno téma obav ze zborcení hodnotové hierarchie v duchovně vyprázděném světě. Skladba "Movie Martyr" představuje svou úderností, patetičností a nekompromisností jakýsi ideologický pilíř tvůrčího programu SKROL. Album bylo vydáno souborem nejprve ve vlastní režii a omezeném nákladu na MC v roce 1997, vybrané skladby (Soaking, Movie Martyr, Insomnia a Dei irae) publikovalo pod názvem MARTYRIA na 10´LP nakladatelství LOKI Foundation (Power & Steel) v srpnu roku 1998, aby kompletní CD vyšlo v roce 2001 u Chromozome/RRRecords (USA) a v roce 2003 u M.D.Propaganda (Německo).

THE FALL VERIFIED z roku 1998 je remixem pasáží skladeb z alba Der Marabu "All Of Us Will Fall Away", s jehož výslednou podobou nebyl ani autor, ani jeho spolupracovníci z výše uvedených důvodů spokojen. Jeho podkladem jsou smyčky rytmicky pozměněných sekvencí z vybraných částí jednotlivých skladeb, se kterými soubor pracuje v duchu svého, již zažitého stylu, i když s určitou mírou nadsázky.

DANCES & MARCHES FOR THE ORPHAN AGE, je vokalizovanou verzí Hirschovy suity "Dances & Marches" (Danze e marce), vytvořené v roce 1997, do martial-industriální podoby. Autor i soubor zde naplňují svou vizi integrace kompozičních principů soudobé klasické hudby s industriálními a ambientními strukturami. Repetitivní témata tvoří jakési rituální schéma, jsou však nejednou zpochybňována neúplnými či zcela nepravidelnými

rytmy. Spolu s dramatickou stavbou alba, oscilujícím v jednotlivých skladbách od agresivních erupcí až po intimní lyrické konfese, vytvářejí současně obraz "e pluribus unum", tedy jednoty výpovědi, přičemž stejně organická provázanost soundu, patrná v původním aranžmá instrumentální verze je zachována. Vokály jsou v duchu tradice souboru založené na kontrastu mezi dominantním ohnivým ženským projevem, často vrcholícím v nonverbálních extatických pasážích a deklamativním, zanořeným a jakoby chladně komentujícím mužským prvkem, přičemž vše je umocněno úspornými a břitkými existenciálními texty Toma Saivona. V Hirschově digitálně-klasické instrumentaci s ostrými klávesovými dechy, smyčci, tympány a industriálními perkusivními řezy hrají významnou roli varhany, jejichž syrový zvuk působí jako hlavní hráč v atmosféře alba. Projekt byl po opakovaném přepracování vydán v březnu 2005 na CD portugalským vydavatelstvím Dagaz Music. Nejen z hlediska kompozice se jedná o nejsofistikovanější produkt souboru.

Album NEW LAWS / NEW ORDERS bylo vytvořeno v roce 2000 coby završení konceptu souboru v jeho dílčí aplikaci integrovaného hudebního pojetí. Posléze bylo v roce 2008 kompletně přepracováno a doplněno několika nevydanými skladbami. Je kulminací konceptuálních možností souboru i jakousi programovou, ekletickou tečkou za jeho tvůrčí činností v tomto duchu. Vyšlo v roce 2009 u argentinského vydavatelství Twilight Records. Přes tyto skutečnosti skupina neopouští koncertní podia, jakkoli s kratšími či delšími odmlkami. V roce 2011 bylo ze živých vystoupení Skrol sestaveno minialbum "LIVE" a v roce 2018 Hirsch remixoval, upravil a remasteroval alba "Heretical Antiphony" a "The Fall Verified", přičemž obě byla společně vydána digitálně na kompletu APOSTASY.

Posledním počinem skupiny je album ESCHATON, vydané v roce 2019 labelem Old Captain. Jedná se o další z více verzí či aplikací původně sólového cyklu skladeb SENSE GEOMETRY (viz níže). Zde se přizpůsobuje tradiční filosofii formace, volí však tentokrát uměřené elektronicko-industriální pojetí a respektuje tak originální podobu projektu. Saivonovy texty SKROL, ale především obrazná, plamenně působivá symbolika jeho lyriky v mateřské řeči plně koresponduje s duchem hudby a umocňuje výsledný dojem. Nevyhýbá se proklamativnosti, aniž by ovšem přitom překročila hranice sebereflexe či vybočila z existencionálního principu střetu představ a pochyb. Kontrapunktická básnická forma Saivonovy poetiky tak představuje intenzivní spojení se základními principy práce souboru.

Na podzim roku 1999 sdružují své tvůrčí úsilí Vladimír Hirsch a Tom Saivon v projektu AGHIATRIAS, abstraktnější odnoži martial-industriálních Skrol, který je jakousi extrapolací spojení neoklasických a dark-ambientních (Hirsch) a noisových (Saivon) tendencí, přičemž podstatou spolupráce je uchopení obou způsobů tak, aby si navzájem předaly své atributy, vyúsťující

v jejich sjednocení. Prvním počinem formace je úprava původně sólové industriální mše MISSA ARMATA z roku 1998, uvedené dvojicí koncertním představením a vydáním pod názvem FIELD MASS v prosinci 1999. Skladba má po formální stránce koncepci klasického útvaru s jeho standardními liturgickými částmi, zasazeného do jednoduchého dějového rámce. Klasickou instrumentaci i stavbu skladby symbioticky prolíná dominantní, strukturovaný industriální sound místy až power-elektronický. Později se Hirsch vrací k tématu nejprve v úpravě pro audiovizuální prezentaci s názvem CRYPTOSYNAXIS (DVD, 2010), kde synchronizovanou videomontáž, oscilující v hektickém rytmu mezi světem vizí a naturalismem, sakrálním a profánním, vytvořila se skladatelem spolupracující americká video-umělkyně Marianna Auster, aby posléze s odstupem téměř čtrnácti let od vzniku byla skladba vydána v původním znění a pod původním názvem z roku 1998 na CD (viz níže).

Druhé album souboru s názvem EPIDAEMIA VANITATIS, vydané jako primorelease na vlastním labelu Integrated Music Records v roce 2002 je z žánrového hlediska krokem k více dark-ambientnímu pojetí, ve své podstatě jde však o zralejší adaptaci do morfologicky čistší matrix. Na rozdíl od předchozího alba je struktura látky více kompaktní, prostor skladeb je prohlouben a rozšířen, přičemž tento způsob práce činí prožitek intenzivnější, aniž by bylo nezbytné výrazové prostředky učinit podobně invazivními jako v předchozím případě, což představuje jisté poznání sobě vlastní inklinace. Skladby alba, přepracované později jako liturgická hudba typu litanií (Invocationes) byly vydány pod autorovým jménem spolu s původní verzí industriální polní mše v roce 2012 pod názvem MISSA ARMATA . INVOCATIONES na CD u Ars Benevola Mater.

Třetí prací formace je integrovaně dark-ambientní album REGIONS OF LIMEN, které je jakousi „aghiatrizací“ Hirschovy studie z roku 2003 DE REGIONIBUS LIMINIS. Věnuje se oblíbenému tématu podprahového smyslového vnímání a jeho hudební aplikaci a je jakýmsi intimním dialogem surreálného a reálného světa. Album bylo vydáno v roce 2004 českým labelem EPIDEMIE RECORDS. Přepracovaná verze původních kompozic s názvem UNDERLYING SCAPES byla vydána jako bonus CD kolekce autorových sólových prací THE ASSENT TO PARADOXON v roce 2010. Meditativní charakter skladeb je zde prolnut ojedinělými výboji jakéhosi "radioaktivního" záření, reprezentujícími pomíjivé okamžiky procitnutí prahových "struktur" naší percepce. Pro koncertní provedení sólové verze alba vytvořila v roce 2010 doprovodnou videomontáž Marianna Auster.

Tématické album ETHOS je výsledkem plnohodnotné rovnocenné spolupráce obou protagonistů. Nevychází tedy jako obvykle z Hirschovy předlohy, ale představuje oba v přímé konfrontaci coby širší dimenzi dialogu soudobé vážné hudby, dark-ambientu, noisu a industriálu. Ústředním tématem alba je odmítnutí současného široce akceptovaného

materialistického vidění světa a jeho budoucnosti i střídmý útok proti patologickým mechanismům společenského procesu, vedoucího k potlačení spirituality. Album vyšlo v roce 2006 opět u vydavatelství Epidemie Records. V roce 2007 doplnila formace svou prozatímní diskografii kompilací do té doby nevydaných skladeb s názvem RELIQUARY.

Po devítileté odmlce se Aghiatrias vrátili na scénu koncertní produkcí, aby v roce 2025 Vladimír Hirsch dokončil a vydal jejich již dříve dlouho připravované marciální album LEGIONS OF CZECHIA, věnované českým legiím, bojujícím za samostatný stát v I.světové válce, Tímto albem díky přirozenému pocitu naplnění ideového programu zakončilo duo definitivně svou tvůrčí i performativní činnost.

Po celou dobu činnosti společných projektů Hirschova aktivita v rámci sólové tvorby ani na okamžik nepolevila, dá se dokonce s jistotou říci, že neustále výrazně ovlivňovala a víceméně determinovala formu i obsah práce společných uskupení, až se posléze stala jeho hlavní náplní. Včetně produkce společných projektů a souborů postupně publikoval rozsáhlou sbírku prací, čítající přes padesát titulů, přičemž seznam všech jeho opusů překročil číslo 100. Jedná se převážně o konceptuální či tématická alba, nechybí však ani alba souborná včetně kompilací, mapujících jeho práci buď podle původního účelu či nástrojového zaměření.

V zimě 1998 vytváří Hirsch rozsáhlý cyklus skladeb s názvem SENSE GEOMETRY, založený na fiktivní aplikaci matematické teorie fraktálů do hudební symboliky. Užívá k tomuto účelu signálů logiky intervalů, rytmu, stavby i instrumentace. Důležitou složkou je sound, vytvářející jednoduše strukturovanou, avšak emocionálně exponovanou atmosféru, v níž střídmě industrializovaná či noisová instrumentace skladeb hraje roli chaotického a zároveň iritujícího prvku, hypnotizující pojetí rytmiky pak roli prostředníka řádu a ukazatele směru pozornosti dovnitř k dalším rovinám pohledu. Kolekce skladeb je svými rozličnými verzemi nejčastěji aplikovanou Hirschovou prací vůbec. Původně sólový projekt byl vzhledem k úspěchu pódiové prezentace vokálně-instrumentální verze se zpěvem Martiny Sanollové a českými texty Toma Saivona pod hlavičkou koncertního projektu ZYGOTE v květnu 2000 přetvořen v alternativní verzi GEOMETRIE NEVĚDOMÍ. V ní je původně téměř meditativní ráz projektu proměněn apokalyptickými charakteristikami vokálu i vícevrstevnými instrumentálními a hlukovými masami natolik, že nabývá výrazně noisových rozměrů. Coby poslední verze byl v roce 2019 projekt upraven pro album SKROL (viz výše). Původní instrumentální podoba cyklu vydána v září 2006 jako první album kolekce Hirschových sólových prací italským labelem ARS BENEVOLA MATER.

Prvním ze sólových projektů symfonického charakteru je čtyřvětá SYMFONIE č.1 (IN E) pro syntezátory, zkomponovaná v roce 1989. Jde o introspektivně laděnou skladbu, kde základní témata jednotlivých vět jsou

rozvíjena se snahou o vyčerpání tématických alternativ v rámci jednoduššího kontrapunktického modelu. Je zde již patrno výrazné směřování k vlastním skladebným postupům.

SYMFONIE č.2 s přívlastkem „Defensa“ (1997) je formálně i stavebně klasický útvar, vytvořený výhradně syntezátorovými ekvivalenty klasické instrumentace, na rozdíl od předchozí kolorované industriálním soundem. V rámci symfonického zpracování zde též nalezneme kompozičně rozvinuté pasáže některých autorových stěžejních a oblíbených témat, v minulých projektech ne zcela využitých (např. motivy skladeb Love Song Analysis a Myself Love ve třetí větě).

Následující SYMFONIE č.3 „Brands Of Tyranny“ s podtitulem „Sinfonia per orchestra, organo e percussione“ z roku 1999 je skladba tématicky zaměřená na krizi hodnot současného světa, jeho stereotypy a citovou vyprázdněnost, stejně jako předcházející práce. Přes jednoznačně signalizovanou skepsi skladbou prolíná snaha o narušení jistých stereotypních vazeb coby výraz odmítnutí rezignace na daný stav. Negativním rysem tohoto projektu je ne zcela zdařilé technické zpracování, kterým nebylo dosaženo potřebného působivějšího vyznění. Tato symfonie byla prezentována veřejně v prosinci 1999 v rámci V.Pražského festivalu industriální a postindustriální kultury pod záštitou společnosti Open Society Fund českého Ministerstva kultury. Toto pódiové provedení bylo prvním samostatným vystoupením skladatele vůbec (v jeho 45 letech!). Symfonické práce č.2 a 3 byly po remasteringu vydány Integrated Music Records na jednom disku v roce 2003.

SYMFONIE č.4, „Snímaní z kříže“ (Descent From The Cross) je skladbou pro integrovaný orchestr klasické nástroje & elektronika), doplněný smíšeným sborem a sólisty v provedení. příležitostného seskupení přispívajících hudebníků CZECH INTEGRATED ENSEMBLE. Kompozice byla inspirovaná původně Dostojevského výkladem stejnojemnného obrazu Hanse Holbeina. Ten polemizuje o jeho zpochybnění křesťanské víry v Kristovo vzkříšení, neboť míra přesvědčivosti ztvárnění dokonale mrtvého těla je v díle německého umělce zarážejícím způsobem exponována. Též i proto lze symfonii epicky chápat jako jakési vyplnění období mezi Kristovou smrtí a uložením do hrobu (viz jednotlivé části), tedy dějem, kterému v bibli není věnováno příliš místa. Skladatel se vytváří vnořený, bolestný vjem, jemuž jako příčina stavu dominují nejistota a pochybnost, jakkoli inklinuje k naději po naplnění věroučné teze. Původní verze byla oficiálně vydána v srpnu 2008, její živá, avšak studiově ošetřená podoba GRAUE PASSION pak v září 2009. Výrazově do té doby zřejmě nejbohatší skladatelův projekt, nejvýrazněji naplňující autorovy představy integrované hudební formy. Skladba je věnována skladatelovu otci.

SYMFONIE č.5 vznikala v letech 2011-2014, a to nejprve pouze pod

názvem "Axonal Transit". Jedná se o skladbu pro elektroakusticky upravenéé nástroje z obsazení klasického orchestru a digitální techniku. Čtyřvětá kompozice představuje geometricky (antitetické, parametrické nebo aleatorické artikulace témat) uspořádané variace časového a prostorového prolínání hudebních témat s významnou úlohou ambientních struktur v roli jejich ukotvujícího prvku. Stavební, kompoziční a instrumentační povaha skladby jí posléze udělila status symfonie.

SYMFONIE č.6 "Metaspheres" (2007-2020) pro integrované techniky je dark ambientně-neoklasickou prací, založenou na dialogu mikrotonálního, melodicky amorfního vlání elektroakusticky upravených smyčcových nástrojů s ostinátním rytmickým řádem v prostředí jak výrazně hutné, tak i space-ambientní atmosféry, vycházející z instrumentálních zdrojů op. 81, která zde hraje zásadní roli. Šestidílná skladba (op.81b) pracuje s autorovým oblíbeným tématem dialogu mezi prostorem a detailem, přeneseně pak mezi kosmem a individuem. Symfonie 5 a 6 byly spolu s druhou autorovou variací na Svatováclavský chorál pod názvem "Hymn: Do No Let Us Perish" vzhledem ke vzájemné technologické i formální příbuznosti zařazeny na společné album KATAGENESIS, vydané na CD v červnu 2021 ve spolupráci vydatelství Old Captain a Zoharum.

Všechny symfonické práce byly po letech (2023-2025) kompletně revidovány, část z nich restrukturalizována, některé i více či méně přepracovány a zařazeny do kolekce SYMPHONIC WORKS REVISITED (Nos.1-6). Názvy skladeb sjednoceny do jednoslovných, převážně adjektivních titulů (No.1 ENIGMATIC, No.2 DEFENSA, No.3 MARZIALE, No.4 PASSIONAL, No.5 TRANSAXONAL, No.6 METASPHERES) a upravena též pojmenování většiny jejich jednotlivých částí. V době uzávěrky tohoto souhrnu autorových děl zůstává rozpracovaná autorova sedmá symfonie, kterou uzavírá komplet tohoto typu skladeb pro orchestr a integrované techniky.

Od září 2006 do konce roku 2009 postupně vychází u italského labelu Ars Benevola Mater Hirschovy do té doby nejvýznamnější tituly a to jak jednotlivě, tak posléze coby komplet osmi CD disků pod názvem THE ASSENT TO PARADOXON. Kolekce obsahuje kromě „Sense Geometry“ (vydáno samostatně 2006), „Concert industriel pour orgue“ (2007) a „Symphony No.4 - Descent From The Cross“ (2008) alba Exorcisms (2008), Les scènes ardentes (obě 2009) a Conmtemplatio per nexus“ (2009) vytvořená v letech 2004 - 2008. Alba „Nonterra“ a bonusové CD „Underlying Scapes“ (doplněné do kolekce v roce 2010) byla vydána pouze jako nedílná součást boxu. Zásadní charakteristikou těchto prací Vladimíra Hirsche je soustředěná a systematická organizace zvukových struktur do vnitřního řádu a další kroky v soudržnosti instrumentálních a neinstrumentálních složek skladby. Jsou tedy jakousi dokumentací autorova vývoje integrovaného pojetí v první dekádě 21.století. Stmelující design

obalů je autorovou aplikací děl českého umělce, představitele tzv.konceptuální fotografie a neopiktorialismu, Jana Vávry. Koncertní opus CONCERT INDUSTRIEL POUR ORGUE, dokončený v roce 1998, je projektem, jehož forma je jen rámcově klasická. Charakterizují ho témata, vynořující se v nepravidelných pulsech, která po jakémsi žhavém výtrysku mizí v mase industriálních zvuků. Industriální matrix tvoří prostor a zdroj energie pro jednotlivé varhanní i orchestrální motivy, ani ta však není stabilní a rovněž čas od času těkavě a neprogramovaně mění intenzitu a rytmus své existence. Album EXORCISMS představuje cyklus skladeb pro elektronické klávesové nástroje, integrovaný soubor a smíšený sbor. Celkové vyznění dark-ambientně neoklasického projektu je výrazně introspektivní, až na výjimky prosté autorových militantních standardů. LES SCÈNES ARDENTES jsou albem, vytvořeným z témat autorovy scénické hudby, která jsou zde rozpracována a svými formálními charakteristikami spojena v celek. CONTEMPLATIO PER NEXUS je rozsáhlou dvouvětou kompozicí pro integrovaný hudební soubor a sólový zpěv na filozoficko-teologické téma, inspirovaná spisem "Teologia spiritualis mystica", zabývající se procesem transformace lidského vědomí v průběhu mystické kontemplace. Album NONTERRA, jehož tématem je pro autora tradiční střet duchovního a materiálního světa, se stalo projektem, v němž se s lehkým nadhledem utkávají témata elektroakustické, industriální a ambientní hudby s prvky trendů hudby populární. V pořadí první a třetí album ("Sense Geometry", "Symphony No.4") kolekce a její bonusové CD ("Underlying Scapes") byly zmíněny výše.

Skladatelův intenzivnější posun k mikrotonalitě a organizaci amorfních struktur a harmonických konvolutů představuje studiová aplikace koncertního programu TORMENT OF NAISSANCE (2007). Tématem alba je kreacionistická paralela mezi zrozením kosmu a člověka. Hudební energie je velmi koncentrovaná a dominuje zde soustředění zvukových mas do komprimovaného svazku směrem dovnitř k jakési implozi. Podobně vyjádřeným řádem v chaosu disponuje album EPIDEMIC MIND (2008), které bylo vytvořeno na základě spolupráce s japonským cyber-punkovým básníkem Kenjim Siratorim. Paralelní vertikálně a horizontálně organizovaný tok mikrotonálních melodických prvků zde v rámci dark-ambietního modu kontrastuje s těžkými industriálními rytmickými vzorci a naléhavým monotónním a emocionálně rigidním výrazem mluveného slova. Japonské texty jsou futuristickou vizí, která vykresluje obraz neovladatelného chaosu nového věku na základě bizarních témat z oblasti molekulární genetiky, přestavujících substrát osobitých kosmologických teorií spisovatele, mnohdy stěží uchopitelných, nicméně předkládajících s naléhavostí znepokojivé možnosti vývoje současného světa. Obě alba byla vydána Integrated Music Records, Epidemic Mind později též v roce 2013 německým labelem SuRRism Phonoethics. Album bylo posléze zcela přepracováno do ryze instrumentální, symfonické podoby (Symfonie č.6 „Metaspheres“).

Album TOBRUK (2008), resp.jeho některé části, je původně sountrackem, určeným pro stejnojmenný český film, který však nebyl realizován, proto se autor posléze rozhodl materiál zpracovat jako tématické album se skladbami, pojmenovanými převážně popisně podle filmových obrazů a spojených osou příběhu českých vojáků, bojujících v Africe proti německému Afrikakorpsu. Hudbu k divadelní hře "Markéta Lazarová" po její pódiové prezentaci Vladimír Hirsch rovněž převedl do podoby alba s názvem MARKÉTA, THE DAUGHTER OF LAZAR (2009-10). Obě práce mají rysy soudobého neoklasicismu, zachovávají si však všechny typické atributy integrované kompoziční filosofie i techniky. Soundtrack pro divadelní hru byl vzhledem k izolovanému charakteru nikoli plně rozvinutých krátkometrážních témat v roce 2022 plně přepracován v konceptuální kvazioratoriální skladbu LUX ANTIQUA, která byla vydána na LP v říjnu 2023. Práce se zvukem v tomto projektu vykazuje výraznou snahu o úplnou eliminaci syntetického materiálu a novátorské postupy v elektroakustickém zpracování originálního soundu.

V létě 2011 vydává Hirsch album ENDOANATHYMIA, které je výsledkem kompletního přepracování původní verze práce s názvem „Hermaneutic Cycle“ z roku 2004. Jde o cyklus skladeb pro integrovanou techniku s dominantní úlohou elektroakusticky upravených zvukových podob klavírních partů. Je třeba zde zmínit i extenzivní skladbu CRAVING URANIA z roku 2014, založenou na podobných kompozičních a technologických principech jako pátá autorova symfonie (ke které byla připojena na původní nahrávce), avšak s mnohem výraznější úlohou industriální matrix. Dvě nově upravené a zkrácené variace posléze publikovány na stejnojmenném singlu v roce 2018.

V roce 2011 vytvořil Vladimír Hirsch koncertní kompozici HORAE pro varhany a integrované techniky s podtitulem "Organ Concerto No.2", kterou autor prakticky ihned pódiově prezentoval, aby v roce 2015 byla její živá verze vydána. Skladba je založena na práci s dynamickýmni a objemovými vlastnostmi zvuku ve space-ambientní atmosféře, s polytonální harmonizací a invazivními orchestrálními vstupy. V roce 2012 byla kompletována a na jaře 2013 vydána kompilace SELECTED ORGAN & PIANO WORKS, výběr skladeb s dominantní rolí varhan či klavíru, mapující autorovu tvrobu pro tyto nástroje v letech 1976 až 2010. Jedná se převážně o nikdy předtím nevydané práce či přepracované verze původních skladeb, obsahující též experimenty s nezvyklými nástrojovými variantami (plynové varhany, krystalofon, telharmonium, ad.).

Tématický cyklus HEPTALOGUE, inspirovaný sérií fotokoláží Marianny Auster s názvem „Seven Deadly Sins“ vznikl mezi lety 2012 a 2014. Jedná se o album, vytvořené na principu širokospektré, industrializovaně a výrazně transformativně modifikované elektronické a elektroakustické instrumentace, kde rytmika kombinuje klasický perkusivní nástrojový

arzenál s alternativními zvukovými zdroji. Později nahrávka revidována a v roce 2016 vydána digitálně.

V rozpětí let 2011-2017 vzniklo epické, apokalypticky laděné dark-ambientní album pro integrované techniky a terénní zvukové záznamy SCRIPTA SOLI, jehož hudební myšlenka a její provedení je uskutečněno v duchu idey "musique concrète intergrée", spočívající v zásadní roli metamorfní muzikalizace terénních nahrávek s využitím komplexity elektroakustických, analogových a digitálních prostředků a jejich vertikální integrace do výsledného celku. Práce byla inspirována filmovou předlohou (sci-fi drama "Dopisy mrtvého člověka", režie Konstantin Lopušanskij, 1986) a zprostředkovává pocity osoby, která je během apokalyptické válečné katastrofy uvězněna v podzemním bunkru. Album vydáno na CD ukrajinským labelem Old Captain v květnu 2017.

V letech 2018-2019 vytvořil a v roce 2020 vydal Vladimír Hirsch space-ambientní album EX LITTERIS OF ST.PAUL, které hudebně zpracovává vybrané citace z epištol sv.Pavla. Je inspirována malbou skladatelova syna Vladimíra Hirsche mladšího - malíře, grafika, designéra, čelního představitele českého street-artu, light-artu ad., vystupujícího buď pod uměleckým pseudonymem Caer8th nebo pod alternativním jménem Vladimír Hirscher, které zvolil pro odlišení obou umělců - kde zobrazuje apoštola Pavla jako astronauta. Tématické album následuje kosmologickou vizi výtvarníka, nicméně je jakýmsi dialogem, stavějícím vedle sebe odlišné filosofické pohledy protagonistů, aniž by došlo k jejich střetu. Zkrácená a do jedné rozsáhlé skladby prolnutá verze této práce s několika doplněňujícími tématy prezentována v roce 2022 pod názvem PHONOÉTHIQUE.

Cyklus skladeb pro zvukově upravené klavíry a digitální techniku z roku 2021, které je původně hudbou k audioknize, pojednávající o francouzské umělecké skupině LE GRAND JEU z období mezi oběma světovými válkami, jejímž členem byl i český malíř Josef Šíma byl posléze přeměněn ve stejnojmenné samostatné album, kde aleatorický charakter projektu podtrhuje existenciální výpověď práce v duchu tématické předlohy.

Na sklonku roku 2024 dokončil Vladimír Hirsch souhrnné album vybraných orchestrálních prací VARIATIONS ORCHESTRALES INTÉGRÉES, obsahující samy o sobě stojící skladby, jejichž společným jmenovatelem je variační charakter ať již v lineární či vertikální kompoziční perspektivě a klasická orchestrace integrovaných, jakkoli subtilních atributů, aplikovaných dominantně ve vlastním nástrojovém spektru, přivádějících tak na scénu další nové zvukové podoby instrumentace.

V roce 2025 dokončil a u českého labelu Epidemie Records vydal na CD space-dark ambientní album MEMORIES OF MARS s charakteristickými rysy integrovaného zpracování, inspirované knihou Raye Bradburyho „Marťanská

kronika“, jehož epická i lyrická povaha jsou hudební deskripcí osobního prožitku z četby, přičemž jednotlivé skladby odpovídají i formálně vybraným kapitolám této sci-fi novely z roku 1950. Album patří k nejvíce respektovaným skladatelovým počinům.

Hirschova pozornost není vždy upřena pouze na závažná témata, což je dokumentováno jeho občasnými exkurzy do jiných žánrů, které jsou inspirovány jeho rockovou a jazzovou výbavou. Sám tento typ tvorby nazývá "entertainmants", tedy jakousi lehčí formou produkce, jakkoli se v její rockové části nezřídka projevují základní prvky jeho kompozičního stylu.

Přes poměrně dlouhé období obliby žánru v počátcích tvorby je Hirschovým jediným vydaným jazzovým, resp.jazz-rockovým titulem romantizující album CASUAL CRIME (a jeho živá verze TRESPASS) s vlivy etnické a klasické hudby pro kvartet klavír, altsaxofon, kontrabas a bicí nástroje s dominantní rolí klavíru z roku 1998, pojaté jako jam session, které vzniklo též zčásti na bázi témat či skladeb, vytvořených autorem v sedmdesátých a na začátku osmdesátých let.

K projektům, pohybujícím se v oblasti industriální elektroniky na rockových schematech patří souhrnné album THERE'S NO HUMAN TRIUMPH (1996-1999), které je kolekcí kratších skladeb s převažujícím ironizujícím obsahem a melodramatický titul DREAMS OF AWAKENING (1999), zpracovávající textově autorovy anxiozní snové vize a příběhy.

Obě uvedená alba byla ve svých původních verzích nahrána pod hlavičkou alter ego projektu SUBPOP SQUEEZE, který byl v roce 2014 vzkříšen dark-elektronickým albem THE SHEEP BARN ENTERTAINMENT a v období následujících dvou let sestavil Hirsch v jeho rámci z původně rozsáhlé kolekce skladeb hudebně plně konceptuální album ANACREONTICS, vydané na jaře 2017 (CD) německým labelem E-Klageto, produkčně charakterizované jako "dark-elektro-industrial-thrash syntéza" (cit.Tom Saivon), kde industriálně rocková schémata thrash-metalových rifů a kytarových frází jsou provázána s elektronickými prvky, zasazenými do dark-ambientních struktur. Vlivy integrovaného hudebního pojetí zde nelze přeslechnout. V rámci projektu využil autor spolupráce s několika vokalisty. Původně extenzivní sbírka skladeb byla rozdělena mezi výše uvedené stylově soudržné album, kde textová a vokální složka hraje pouze roli doplňující a méně kompaktní cyklus skladeb INTROSCAN (2016) s výraznější úlohou sólového zpěvu a mluveného slova, který do značné míry reprezentuje spolupráci Vladimíra Hirsche s holandskou zpěvačkou a textařkou Nadyou Feir.

V létě 2007 byl americkou zpěvačkou Dawn Carlyle (uměleckým jménem Dove Hermosa) a Vladimírem Hirschem založen projekt LUMINAR AX coby formace, spojující autorův kompoziční styl a zvukový design s gospelově-

rockovým projevem vokalistky, která album též opatřila texty, plnými extaticky exponované, často religiozní lyriky. Na jejich prvním albu OPTEM SPECTRIS jednotlivé skladby sice oscilující ve stylově lehce odlišných rovinách, ale díky stmelujícímu dark-ambientnímu a industriálnímu charakteru základních výrazových prostředků vytváří emotivně působivý celek. V roce 2011 vyšlo u LBA Records (USA) kompilační souborné album společné práce obou umělců pod názvem projektu. Dove Hermosa spolupracovala s Vladimírem Hirschem jako vokalistka a autorka textů též na jeho sólových albech „Contemplatio per nexus“ a „Torment Of Naissance“ a její hlas se objevuje také v projektu Subpop Squeeze. Zajímavostí několikaleté spolupráce je skutečnost, že byla realizována, aniž by kdy došlo k osobnímu setkání obou protagonistů.

V roce 2009 se Vladimír Hirsch společně s Tomem Saivonem coby textařem a iniciátorem a švýcarskou vokalistkou El sešli na dark-elektronickém projektu TIRIA, jehož album ELYSIUM bylo vydáno počátkem roku 2013 americkým labelem LBA Composers. Hudební výraz je založen na vztahu mezi dark-ambientní či post-industriální matrix s rockově-elektronickou strukturou písní. Kontrast je zvýrazněn dialogem mezi romantizujícím ženským vokálem a striktním mužským recitativem (Timothy Simmons) Saivonovy sarkastické lyriky.

Ze sbírky ostatních prací je možné zmínit nikdy oficiálně nevydané album MISSA PESTILENS INTEGRA (1999). Jedná se o úpravu autentických částí nahrávky Diamandy Galás „Plague Mass“ do skladebného tvaru, který soundem i aranžmá je jakýmsi kontrapunktem instrumentálně úsporné a blasfemicky laděné původní nahrávky, doplněné navíc několika skladbami kratšího rozsahu a koncipované jako autorské partnerství.

Celá řada autorových skladeb, ať již sólových či vytvořených v rámci společných projektů, se objevuje na nejrůznější kompilacích, především zahraniční provenience (viz diskografie či katalog). Též vlastní label Integrated Music Records mapuje chronologicky jak Hirschovu sólovou tvorbu, tak činnost společných projektů prostřednictvím kompilací INTEGRATED MUSIC ARCHIVES. Výběr skladeb, určených původně pouze pro kompilace typu "Various Artists" reprezentuje kompilativní album s názvem ARTEFACTS (sestaveno 2022).

Scénická a filmová hudba nestála nikdy v popředí zájmu skladatele, preferujícího nezávislost a dominanci hudební výpovědi před pasivní službou obrazu, proto také tento typ práce nezřídka přetavuje do samostatných celků konceptuálních či tématických alb (viz op.č.75, 80 či 85) a vizualizace v jeho koncertních vystoupení je plně podřízena hudební výpovědi. Výběrem původních, nijak neupravovaných ukázek autorovy scénické hudby je dvojalbum FRAGMENTS, THÈMES ET IMAGES SCÉNIQUES (souhrn do roku 2005). Hirschova participace na filmové

tvorbě je redukována spíše na krátkometrážní snímky, i tak si však některé z nich vydobyly ocenění na mezinárodních festivalech.

V roce 2021 byl Vladimír Hirsch zařazen do Českého hudebního slovníku osob a institucí. Má svou kapitolu v antologii ambientní hudby Oliviera Bernarda “Anthology de l'ambient“ a v encyklopediích „The Complete Guide of Ambient Music“ (Pedia Press) či „21st Century Composers“ (Life Journey). Jeho jméno a tvorba jsou součástí analytických studií „Behind the Pythagoras' Black Veil”

Pódiová aktivita Vladimíra Hirsche (včetně jeho alter ego projektu Subpop Squeeze) a jeho souborů Skrol, Aghiatrias a Zygote v minulosti i současnosti obsahuje jak mnohé účasti na místních i zahraničních festivalech avantgardní a industriální hudby, tak individuální vystoupení v Polsku, Itálii, Německu, Francii, Holandsku, Řecku, Rakousku, Lotyšsku, Slovensku a Česku, včetně několika turné ve Velké Británii, Německu a nejdelšího a neúspěšnějšího v USA (střídavě jako Skrol a Aghiatrias), s názvem „Fire Martyrs Tour“ v 16 státech unie (New York, Boston, Detroit, Pittsburgh, Cleveland, Chicago, Portland, Atlanta ad.).

Koncertní programy jsou velmi často doprovázeny videoprojekcí, která se postupem času stala téměř nedílnou součástí prezentace, kde obrazová složka je vytvářena konceptuálně na míru každému programu v hudebně-vizuální synchronizované podobě, v níž (jak už bylo zmíněno) hudba je médiem, které určuje povahu doprovodného obrazového ztvárnění ve všech svých (rytmických, výrazových, atd.) atributech. Autorem drtivé většiny videoprojekcí je pozdější nehrající členka Skrol Marianna Auster. Její vizuální aplikace koncertních provedení je často vytvořena na základě přímé spolupráce se skladatelem.

V roce 1994 založil Vladimír Hirsch vlastní label CATCHARROW RECORDINGS a později též INTEGRATED MUSIC RECORDS, určené jak pro sólovou tvorbu, tak pro produkci souborů a projektů jím vedených, oba více či méně spojené s platformou ARS MORTA UNIVERSUM, založenou Tomem Saivonem ve stejném roce. Jde o nezávislou organizaci, v letech 1995-2011 pořádající každoročně „Pražský industriální festival“ s mezinárodní účastí hudebníků a performerů z Evropy a Spojených států, pohybujících se v oblasti soudobé avantgardy, blízké subžánrům elektroniky, industriálu, dark ambientu i soudobé hudbě klasické. Saivonova Ars Morta Universum se tak stává jedním z prvních subjektů s cílem přivést na česká pódia zahraniční avantgardní hudbu, podporovat místní projekty tohoto druhu a být prostředníkem kulturní výměny mezi Českem a světem v uvedených hudebních směrech, inspirujíc tak některé ze zahraničních partnerů k založení podobných tradic. Po dobu své existence vydává koncertní videozáznamy jí pořádaných akcí.

Vladimír Hirsch vystudoval pražskou lékařskou fakultu a s kratšími i delšími přestávkami vykonává též lékařskou praxi. Kromě skladatelské činnosti se věnuje digitální grafice, kterou reprezentují především výtvarná zpracování a design alb. V 80.letech si na kratší dobu oblíbil malířskou tvorbu, jejímž výsledkem byla řada stylově různorodých maleb, z nichž se však dochovala jen malá část. Dlouhodobě se zabývá psaním esejů, statí, článků a glos o umění, např. “Principy a technologie destruktivismu umění“, „Problém srozumitelnosti uměleckého díla“, „Úspěchy filozofie úspěšnosti“, „Zaříkadlo experimentu“ či „Salut l´artist“, o uměleckých osobnostech, např."Malíř metafyzické transformace bolesti" o Mikuláši Medkovi, "Jan Dismas Zelenka, opomíjený a znovu objevený", o historii umění, např. "Music Of Czechia" či „A Brief History of the Czech painting art“ a dalších, věnujících se nejrůznějším společenským tématům. Je autorem několika desítek básnických textů, určených převážně pro hudební produkci a podobného počtu aforismů, z nichž několik bylo použito též pro hudební účely. Dlouhou dobu přispíval do Wikipedie, kde jeho původní články (jakkoli dle pravidel pod psedonymy) v češtině a angličtině přesáhly 350 hesel. Věnoval se hudební terminologii, české hudbě a jejím osobnostem, historii, malířství, literatuře a lingvistice. Je mnohaletým podporovatelem krátkého, zeměpisného jména své vlasti a členem občanského sdružení Česko/Czechia, jehož cílem je globální akceptace a preference tohoto názvu v běžné řeči před přirozeně pomíjivým názvem formálním, který je lokálně dlouhodobým zlozvykem. V této oblasti přispěl mnoha úvahami, veřejnou prezentací (TV, rozhlas, přednášky), novinovými články a webovými stránkami ke zlepšení informovanosti a vyvracení mýtů o jméně státu, vycházejících ze subjektivistických, avšak hluboce zakořeněných mylných pohledů na tuto problematiku.

Hudba Vladimíra Hirsche je alchymistickou transubstanciací osobité formy soudobé klasické hudby a ambientních, industriálních i rockových či noisových struktur s důrazem na specifický zvukový design, do organicky homogenní podoby, kde úlohy jednotlivých prvků (melodika, harmonie, sound) jsou izomorfní a jsou si tedy významově i funkčně rovny. Tento akt představuje nejen formálně, ale současně především metafyzicky ústřední myšlenku skladatelova konceptu INTEGROVANÉ HUDBY, spočívající ve střetu i smíření odlišných světů (antropocentrického a spirituálního), jejich konfrontaci a vyústění tohoto věčně aktuálního souboje, u skladatele zcela nepochybně ve prospěch světa duchovního, jakkoli často je tato výpověď skrytá hlouběji pod povrchem či obtížněji detekovatelná standardní percepcí. Je reflexí skladatelova filosofického postoje i pochyb v jeho rámci, nicméně její spirituální rozměr coby základní aspekt tvorby je jasně patrný ve výrazné většině jeho hlavních prací, jakkoli se nevyhýbá žánrům stojícím mimo tuto sféru, které však nezapřou vliv ústředního směru jeho tvůrčí činnosti, který charakterizuje parafrází „*(neo)*classic in opposition“.

Kolektiv platformy Ars Morta Universum